

paa, efter at det som sagt i Reformpartiets Blade af Fælleskorrespondenten saa klart er fremhævet, at Partiets Program er fyldestgjort ved dette Forslag. Nu er det sikkert nok, at der kan laves ny Programmer, men det er jo ikke saa let at gennemføre disse Programmer, og det er vel ogsaa ud fra dette Synspunkt, at man har erkendt at have maattet tage lovlig meget med ind under dette Programpunkt, siden det skal være fyldestgjort ved dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds spurgte forleden Dag, hvem der med denne Lov i Haanden turde træde frem og sige, at der ved denne Lov lagdes særlige Byrder over paa Landbruget. Jeg vil slutte med at sige til det ærede Medlem, at det skulde interessere mig at se, om han med denne Lov i Haanden tør træde frem for Landbruget og sige: Her er gennemført en Reform, der virkelig har den allerstørste Betydning for Landbruget. Det forekommer mig, at det ogsaa fandtes paa dette Partis Program, at dets Arbejde skulde gaa i Retning af at skaffe Reformen til Veje for Landbruget. Det tror jeg ikke vil kunne siges om denne Lov, og selv om det vil siges om den, tror jeg ikke, at Landbruget vil sympatisere dermed. Jeg vil derfor anbefale, at Lovforslaget sendes i Udvalg, for at det kan blive ændret paa adskillige Punkter, hvor der er Uklarhed til Stede, saa at det virkelig kan blive forstaaet af Lægfolk. Jeg nærer ikke Tvivl om, at i alt Fald det ærede Medlem fra Bække vil støtte dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Efter de gentagne Udtalelser om, hvorvidt Sagen skal henvises til et Udvalg eller ikke, maa jeg minde om, at dette Spørgsmaal først vil foreligge, naar der er taget Beslutning om Forslagets Overgang til anden Behandling.

Bramsen: Jeg vil begynde med at erindre ærede Medlemmer om, at det i Dag eller i disse Dage netop er to Aar siden, vi første Gang havde det foreliggende Lovforslag til Behandling. Jeg kan sige, at siden den Dag, da vi fik det til første Behandling i 1895, har denne Sag ikke hvilet paa Rigsdagen, og det nu er syvende Gang, vi her i Folketinget have Sagen til ny Behandling og egentlig talt til første Behandling, thi hver Gang den har været her, enten det saa har været til første Behandling eller til anden eller tredje Behandling eller, som det nu er, vort eget fra Lands-

tinget tilbagekomne Forslag, have Forhandlingerne fuldstændig haft Karakteren af en første Behandling, saa jeg tror nok at kunne modsige, at denne Sag om Arbejdernes Ulykkesforsikring er bleven overfladisk behandlet her i Folketinget. Og naar vi en Gang faa en Lov om dette Emne, hvad jeg haaber, at vi snart faa, tror jeg heller ikke, man vil kunne sige med nogen Ret, at Loven er bleven jaget igennem hverken det ene Sted eller det andet Sted, selv om vi kun tage de to sidste Aar i Betragtning og ikke gaa saa langt tilbage som det ærede Medlem, der først havde Ordet, der med Rette henlede Opmærksomheden paa, at vi jo have forhandlet om denne Sag her hjemme eller dog i Virkeligheden i den samme Retning i de sidste 22 Aar. Det ny denne Gang er imidlertid dette, at man nu har bragt det partipolitiske Moment ind i den. Det er det eneste ny, jeg har hørt i disse to Dage, og det er formodentlig ogsaa det eneste ny, vi ville komme til at høre, hvis denne Forhandling skal fortsættes. Men jeg vil da sige, at det er stik imod, hvad der har været tilsigtet fra den første Dag, da denne Sag kom frem her for 2 Aar siden. Vi have alle været enige om fra Begyndelsen af, da vi arbejdede paa denne Sag, at det skulde ske uden Hensyn til de respektive Partier, vi hørte til, saa at denne Sag ikke skulde drages ned i Partikævlet, og jeg kan ikke se rettere, end at Reformpartiet og vort Parti have holdt sig dette efterretteligt. Det er kommet ind fra det moderate Parti nu, og jeg kan ikke se, hvorfor det er bragt ind, thi Partiet arbejdede i 1895 og 1896 paa denne Sag med de samme Tanker, og det samme Sindelag som vi. Det var jo det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som indbragte dette Forslag — det vil sige, det Lovforslag, som han indbragte, var af en betydelig større Udstrækning. Det var afdøde Folketingsmand Bergs Forslag, og da det blev bragt frem her i Folketinget af Folketingsmanden, fandt det Tilslutning fra den daværende højtærede Indenrigsminister paa den Maade, at han erklærede, at for den første Del af Lovens Vedkommende, den Del af Loven, som han straks den Gang benævnte *Forsikringsloven*, havde Lovforslaget hans Tilslutning, kun at han ønskede Princippet „de farlige Driftsmidler“, som Lovforslaget indeholdt, ombyttet med en speciel Angivelse af selve de farlige *Virksomheder*; om den anden Del, det vil sige den Del af Loven, ifølge hvilken de Arbejdere, der ikke arbejdede i